

בלילה שאחריהן.

תלמוד לומר "ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף" ודרשינן מ"עד יום": בעוד יום הוא נאכל, ואינו נאכל לאור שלישי!

יכול ישרף מיד לאור שלישי? ודין הוא שישרף, שהרי יש זבחים נאכלין ליום אחד ויש זבחים נאכלין לשני ימים. מה זבחים הנאכלין ליום אחד תיכף לאכילה, מיד אחר זמנו שהוא בבקר, דינו בשריפה, אף זבחים הנאכלין לשני ימים תיכף לאכילה [מיד אחר יום השני, לאור שלישי] שריפה —

תלמוד לומר "ביום השלישי באש ישרף" ודרשינן: <sup>10</sup> ביום אתה שורפו ואי אתה שורפו בלילה!

### מתניתין:

הבכור, והמעשר בהמה, והפסח — קדשים קלים הם. שחיתתן בכל מקום בעזרה, ודימן

תניא כוותיה דרבי יוחנן: קדשים הנאכלין ליום אחד <sup>9</sup> מחשבין בדמן משתשקע החמה! שאם שחט ביום על מנת לזרוק דמן אחר שקיעת החמה הוי פיגול. ובבשרן ובאימוריהן לא הוי פיגול אלא אם חישב לאכול הבשר או להקטיר האימורין משיעלה עמוד השחר!

קדשים הנאכלין לשני ימים ולילה אחת מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובאימוריהן משיעלה עמוד השחר! דלענין דם ואימורים שוין קדשי קדשים וקדשים קלים, דדם ואימורין לעולם קדשי קדשים הם, ובבשרן מחשבין משתשקע החמה של שני ימים! היינו לאור יום שלישי, וכרבי יוחנן.

תנו רבנן: יכול יהיו שלמים נאכלין לאור שלישי. ודין הוא שיאכלו: שהרי מצינו זבחים הנאכלין ליום אחד וזבחים הנאכלין לשני ימים. מה זבחים הנאכלין ליום אחד נאכלין גם בלילה שאחריהן דכתיב בתורה "לא ינח ממנו עד בקר" ומשמע דכל הלילה נאכל, אף זבחים הנאכלין לשני ימים יאכלו

עדיין, ולענין בשר הכונה לצאת הכוכבים. ובליקוטי הלכות כתב, מה שמבואר בכרייתא שהוא נעשה פיגול [והוא הדין נותר] משתשקע החמה, הכונה היא מספק שמא לילה הוא, אבל פיגול ונותר ודאי, הוא רק בצאת הכוכבים.

10. הקשו התוס' בפסחים [ג א] אם כן למה הוצרכנו לעיל לדרוש מ"והנותר עד יום" שאינו נאכל באור לשלישי, הרי אם צריך לימוד שאינו נשרף אז, ודאי הוא שאינו נאכל בזמן זה. ותירצו שהיינו מפרשים הלימוד של "ביום

נשרף אלא ביום, וכמו שכתבו התוס' ביבמות שם מאחר ומחמת היום טוב הוא מנוע מלשרוף, ואם כן רואים שהגדר לרבי יוחנן שבזמנו אינו נשרף אלא ביום הוא שתחילת זמן השריפה בפועל אינו בלילה, ואף על גב שהוא כבר מהנשרפין.

9. התוס' לעיל [בעמוד א] כתבו שלפי דבריהם שם חלוק זמן "משתשקע החמה" האמור ברישא לענין דם, ובין "משתשקע החמה" האמור בבשר הנאכל לשני ימים, שלענין דם הכונה מתחילת השקיעה שאז הוא נפסל אף שהוא יום גמור